

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Pippinus, post adeptum regnum, eundem ordinem tenuit in
constituendis Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Regis & formulas quæ sunt apud Marcul-
fum, id est, Principis arbitrio, cum sacer-
dotum & procerum consilio. Qua de syno-
do, post missam relationem à Bonifacio,
Francis gratulatur Zacharias epistola ad eos
data, quæ habetur libro quinto Capitula-
rium capite primo. At verò in epistola data
ad Bonifacium ait actam synodum *medianti-
bus Carlomanno & Pippino excellentissimis filiis
nostris juxta nostrarum syllabarum commonitio-
nem, peragente nostras vices tua sanctitate.*

IV. Non omisit quoque Pippinus ad
eundem Pontificem referre quæ à se de con-
silio Episcoporum constituta erant in Con-
cilio Suesionensi anno DCCXLIV. ubi profite-
tur canone secundo se constituisse Episco-
pos *per consilium sacerdotum & optimatum, &
super eos Archiepiscopum Abel.* At verò lata-
bundus hæc illi & Episcopis Zacharias ref-
cripsit: *Gaudio magno gaudemus in Domino,
addiscentes per relationem sublimissimi atque à
Deo servati predilecti filij nostri Pippini vestram
omnium bonam conversationem, & quod ut in
bonis & Deo placitis dispositionibus unanimes &
cooperatores estis.* Quamvis ejectus postea fue-
rit Abel ab episcopatu Remensi per sum-
mam injuriam, teste Hadriano in superiore
privilegio.

V. Quare quod Lupus Abbas Ferrari-
ensis epist. LXXI. scripsit de facultate con-
cessa Pippino à Zacharia, ut delectos à se
laudabilis instituti viros Ecclesiis vacantibus
Episcopos præficeret, referri debet ad rati-
habitionem Zachariæ, de qua jam locuti su-
mus, potius quam ad mandatum aliquid
antecedens, cujus nulla memoria extat inter
epistolas illius Pontificis ad Gallos & ad Bo-
nifacium datas. Hæc sunt Lupi verba: *Nam
Pippinus, à quo per maximum Carolum & reli-
giosissimum Ludovicum Imperatores duxit Rex
noster originem, exposita necessitate hujus regni
Zacharia Romano Papæ, in synodo cui martyr
Bonifacius interfuit, ejus accepit consensum, ut
acerbitati temporis, industria sibi probatissimo-
rum, decedentibus Episcopis, mederetur.* His
verbis respexit synodum Liptinensem, cui
vice Papæ Bonifacius interfuit: in qua Car-
lomannus suo & Pippini fratris nomine,
qui Dux erat quoque ac Princeps Franco-
rum, constituit Episcopos. Hæc quippe sy-
nodus, teste Zacharia, Pippini & Carlo-
manni studio acta est. Præterea quod geri
incepit in Liptinensi Concilio de consti-
tuendis Episcopis, perfecit Pippinus in Sues-
ionensi. Quod acceptum quoque fuit Sum-
mo Pontifici, qui laudabili Principum ope-
ra Episcopos præfici Ecclesiis in commodum
fidelium, non autem laicos illorum relictibus
frui in religionis ipsius perniciem, ut antea,

perspiciebat. Sanè Bonifacius agnoscebat
Principum in hoc electionum negotio aucto-
ritatem. Quippe satagens de successore sibi
in Ecclesia Moguntina deligendo, cujus rei
sibi gratiam fieri à Zacharia petebat, addit
hoc fieri tamen non posse *si Princeps contrarius
fuerit* in epistola ad Zachariam data anno
septingentesimo quadagesimo primo.

VI. Quam deinde formam secutus fue-
rit Pippinus in regnum evehctus, inquirere su-
perfluum videretur. nec enim à semel assumpta
auctoritate recessit. Quod insinuat in Con-
cilio Vernensi anno DCCXLV. canone secundo,
ubi ait se constituisse Episcopos qui vicem
Metropolitanorum agerent.

CAPVT XII.

Synopsis.

I. Transmissam ab avis ad se potestatem exer-
cuit Carolus Magnus. Hadrianus primus probare
videtur interventionem Principis in constituendis Episco-
pis.

II. Carolus Magnus non renuntiavit huic juri, ta-
meti antiquos canones observari jussit. Nihil interim
turbarum excitatum est ob electiones Episcoporum.

III. Suspicari posset aliquis eum neglexisse jura
electionum, auctoritate synodi Romana fulsum. Hanc
synodum falsam esse scripsit Baronius. Primus om-
nium Sigebertus mentionem illius fecit.

IV. Referuntur duo præcipua argumenta quibus
nititur Baronius ad convincendam falsitatem hujus
Concilij.

V. Tertium argumentum à Baronio allatum,
parvi momenti est; eique nullo negotio responderi
potest.

VI. Refellitur quartum illius argumentum.

VII. Fallitur Baronius, cum existimat vocem In-
vestiturae nondum fuisse repertam ævo Caroli; magni.

VIII. Sextum argumentum robustum est. Pe-
titur autem ex Romani Pontificis electione.

IX. Falsitas ejusdem synodi tribus aliis argumen-
tis probatur, quæ sunt magni momenti.

X. Attamen licet de falsitate hujus synodi constet,
impostor dici non potest Sigebertus. Laudare enim
hujus rei auctorem potest Leonem octavum sedis apo-
stolice invasorem. Sed hanc auctoritatem falsi quoque
arguere nititur Baronius, irrito conatu.

XI. Sigebertus epocham sive temporis signifi-
cationem addidit de suo, itémque numerum Episcopo-
rum & Abbatum.

I. **T**RANSMISSAM ab avis ad se po-
testatem exercuit Carolus magnus.
Invasas enim à laïcis possessiones episcopa-
tus Remensis, sede illa per aliquot annos va-
cante, restitui curavit Tilpino, quem illi Ec-
clesiæ præfecerat, & ab Hadriano Pallium il-
li concedi postulaverat, ut patet ex Privile-
gio superius laudato; in quo Papa probare
quoque videtur Principis interventionem in
constituendis Episcopis. Quippe idem Ha-

Wile Notæ Balu-
zi ad Epist. 81.
Lupi Ferrar. & in
appendice eam-
dem Notarum.